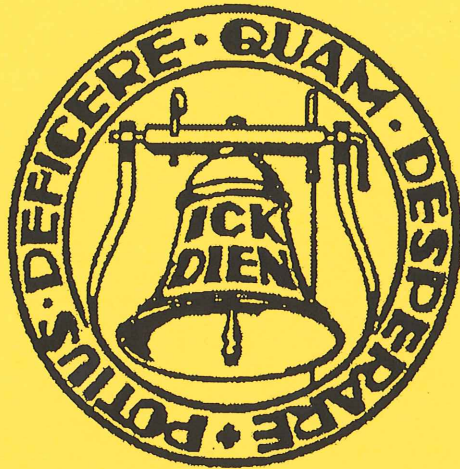

HET AMSTERDAMS LYCEUM

OLO - BULLETIN

nummer 26, december 2000

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020-6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020-6719159
fax : 020-6648529
pvancleef@freeler.nl

OLO-bestuur

Marijke ten Bosch-Blase
Paula van Cleef-Joachimsthal
Derk Kappelle
Maarten Lemberger

bankrekening OLO:
46.78.07.493 Warmond

Het Amsterdams Lyceum

Valeriusplein 15
1075 BJ Amsterdam
tel. 020-5747744
fax 020-6756861
het@amsterdamslyceum.nl
www.amsterdamslyceum.nl

lay out/DTP: Leszek Sczaniecki
druk: F. Vonk

Van de redactie

Voor u ligt een bulletin, dat een aardige mix is van oud en nieuw. Onze rector drs. Roel Schoonveld geeft uitleg bij de nieuwbouwplannen met betrekking tot ons 'monumentale' schoolgebouw. Geen angst: het monumentale karakter blijft behouden. Wij zijn benieuwd naar het eindresultaat.

Oud is uiteraard een klasfoto uit 1924 – ik hanteer de oude spelling – met tekst van Lotte Jolles-Bonebakker.

De ontstaansgeschiedenis van de schoolets komt aan de orde in een stuk van teken-docent Michiel Goudsmit.

Veel terugblikken op onze schoolkrant HALO, onder andere in Het Parool en in de artikelen van oud-redacteur Paul Jansse en van Ank van Campen. Paul schrijft HALO en Ank H.A.L.O. Hoe zit dat met die puntjes?

Roel Schoonveld besteedt aandacht aan drie vertrekkende markante lyceumpersoonlijkheden: Harry Bosch, Wouter Bokma en Frits Roeper. Wij houden ons aanbevolen voor persoonlijke 'saillante' herinneringen aan deze drie docenten.

Tenslotte kunt u voor een koninklijk ontbijt in de Cognacstreek terecht bij een oud-leerling. Bon appétit!

Donald Koppel

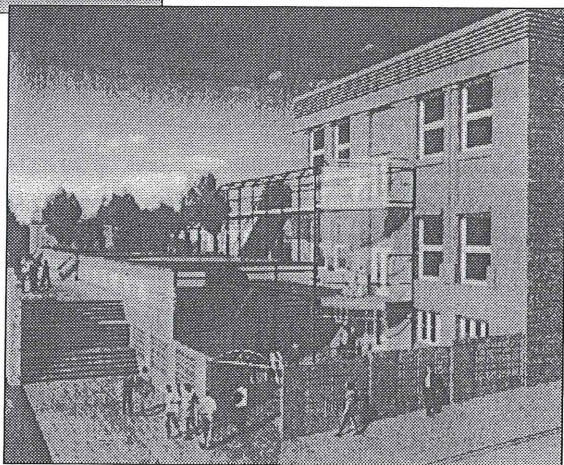
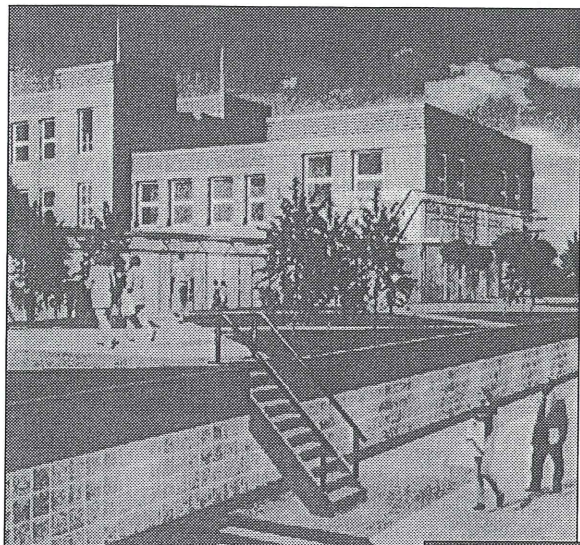
Nieuwbouwplannen

Maakt u zich niet ongerust over deze titel: ons monumentale hoofdgebouw zal in volle glorie blijven bestaan. Er is weliswaar enige behoefte aan interne aanpassing, maar het monumentale karakter blijft natuurlijk behouden. Daarnaast is de toestand van onze noodgebouwen [gelegen op het schoolplein aan 't Valeriesterras, red.] verre van optimaal. Het oudste, het B-gebouw, staat er al 31 jaar en was oorspronkelijk bedoeld voor een periode van vijf jaar. Door de bezuinigingen die de afgelopen jaren het onderwijs in Nederland hebben beheerst, konden zij niet vervangen worden door een degelijke behuizing en moest er in 1987 volstaan worden met het toevoegen van nog eens zes noodlokalen, het zogenaamde C-gebouw. Door creatief om te gaan met de ruimte in alle gebouwen konden wij toch nog ruim 900 leerlingen herbergen, maar er is duidelijk op alle fronten behoefte aan een betere huisvesting.

Zo'n leerlingenaantal van ruim 900 vinden wij (een) ideaal (aantal): relatief kleinschalig en toch met ruime keuzemogelijkheden. Ook in een groter gebouw willen wij niet meer leerlingen dan nu. Maar de invoering van de Tweede Fase eist meer van het gebouw: er moeten studieruimtes komen, meer computerlokalen en goede voorzieningen voor alle vakken.

Gelukkig kan ik u nu melden dat er op dit gebied goed nieuws is! Na jaren lijkt er nu goede voortgang te zijn in onze plannen om de noodgebouwen te vervangen door een goed, permanent gebouw. Architect André van Stigt (onder meer bekend van de renovatie van het Olympisch Stadion) heeft een werkelijk schitterende oplossing gevonden voor ons gebouwenprobleem. Op de plaats van de huidige B- en C-gebouwen (de noodlokalen) komt er een nieuwe vleugel aan ons gebouw, waarin twee nieuwe gymnastiekzalen, een ruime studieruimte, een tweede computerlokaal, de docentenkamer en kamers voor de decanen, de schoolleiding en de administratie worden ondergebracht. De huidige gymzalen, docentenkamer en schoolleidingskamers worden voor het grootste deel omgezet in leslokalen, waarbij de totale oppervlakte-winst liefst 1000 vierkante meter is.

Door de bodem van de nieuwe gymzalen een meter of drie onder het straatniveau te brengen, wordt de benodigde ruimte verkregen en ontstaat er de mogelijkheid voor een daktuin op de plaats waar zich nu het dak van het B-gebouw bevindt. U kunt op de driedimensionale voorstellingen van de architect zien hoe het er zal gaan uit zien. Kortom, de hele omgeving gaat er door het plan aanzienlijk op vooruit.

De gemeenteraad heeft inmiddels positief beslist op ons verzoek om de financiële middelen ter beschikking te stellen. We zijn nu in overleg met de buurtbewoners over de talloze details van ons plan.

Onlangs is de bouwaanvraag ingediend en we hopen in het voorjaar van 2001 te kunnen beginnen. We zijn er nog niet helemaal, maar het gaat de goede kant op!

Drs. R. Schoonveld, rector

Brief aan de OLO uit Hilversum

In het voorlaatste OLO-bulletin (december 1999), trof ik een dringende oproep tot het leveren van kopij. In dat nummer stonden veel foto's, heel aardig om te bekijken, maar veel kopij leverden ze niet op, helaas.

Toen ik daarna weer eens in mijn foto-albums snuffelde kwam ik op de gedachte toch eens iets in te sturen, dat een speciaal aspect zou opleveren van het Lyceum en zijn omgeving uit mijn tijd en ik meen dat gevonden te hebben in bijgaand kiekje: de imposante achtergevel van het schoolgebouw, waar de stad ophield en het open veld begon, waar je gezellig in het gras kon zitten, zonder enig verkeer of ander lawaaiig gedoe om je heen.

Dat doen zo te zien deze meisjes, waarschijnlijk tijdens een vrij uur door ziekte van een docent. Dat kwam vroeger ook wel voor!

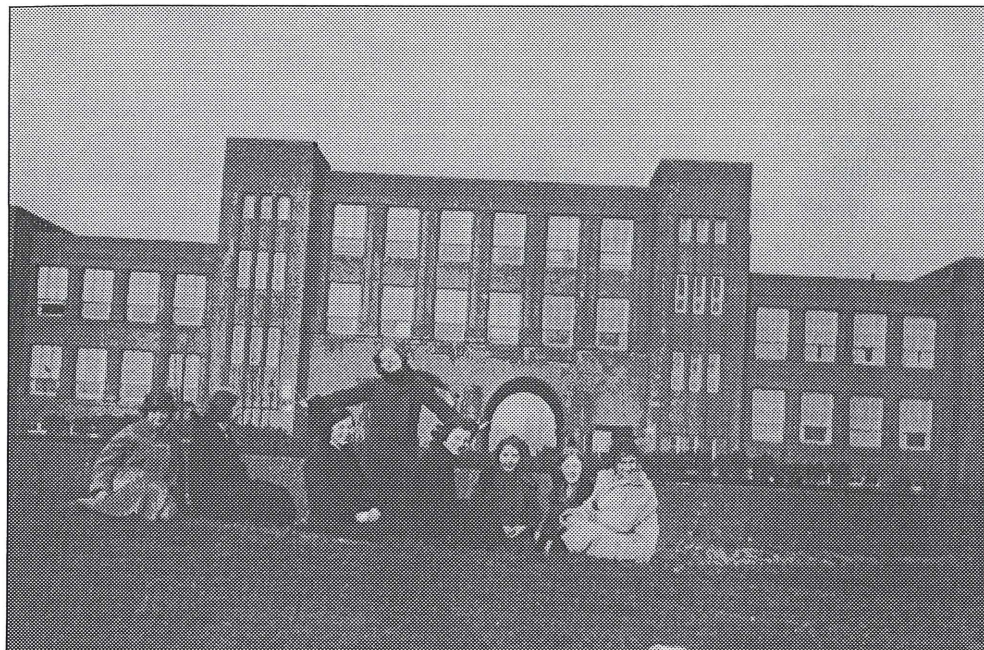
Het zijn leerlingen uit Gymnasium III (dat stond achterop) en het moet schooljaar 1924/25 zijn geweest, gezien de eindexamendata die ik heb kunnen vinden van degenen wier namen ik nog weet en vanzelfsprekend die van mij zelf.

Dat zijn: derde van links *Netty Bohlander* en de meest rechtse groep, van links naar rechts *Laurien Heering*, *Ied Edema van der Tuuk* en ondergetekende, *Lotte Bonebakker*. Achter de groep, in theatrale houding *Minnie Schoonman*, die pas kort bij ons op school was en bij haar komst een ware storm had ontketend door haar beeldschoon uiterlijk (bij de jongens) en elegante kledij (bij de meisjes). Voor zover ik me herinner had ze daar zelf weinig erg in, ze was gewoon zo.

Deze foto heb ik laten maken van het origineel (de wonderen der techniek maken dat mogelijk) en hoeft dus niet geretourneerd te worden. Misschien kunt u hem gebruiken, en een klein beetje tekst is er ook nog bij.

Met beste wensen voor veel boeiende kopij in alle volgende bulletins,

Lotte Jolles-Bonebakker
(eindexamen 1928)

...waar de stad ophield en het open veld begon...

De ets van Het Amsterdams Lyceum

In heel bijzondere gevallen wordt aan een docent of een andere medewerker die zich met meer dan gewoon enthousiasme heeft ingezet voor het schoolbelang, bij zijn vertrek een kunstwerk aangeboden.

De schoolleiding was van mening dat deze eer nu maar eens aan Paula van Cleef te beurt moest vallen, als tastbaar blijk van waardering voor de wijze waarop zij al zo lang de OLO 'beheert'.

Een goede gelegenheid hiervoor deed zich voor tijdens de reünie op Wolkenland op 15 april en zo mocht Paula uit handen van de rector een mooie ets van het schoolgebouw in ontvangst nemen. Bij uitzondering niet als afscheidscadeau bedoeld, zo benadrukte de heer Schoonveld, want hij zag haar voorlopig nog niet met pensioen gaan.

Deze ets is enige jaren geleden – op verzoek van de schoolleiding – vervaardigd door de tekendocent Michiel Goudsmit. De redactie besloot hem te vragen hoe deze ets is tot stand gekomen en hier volgt zijn toelichting:

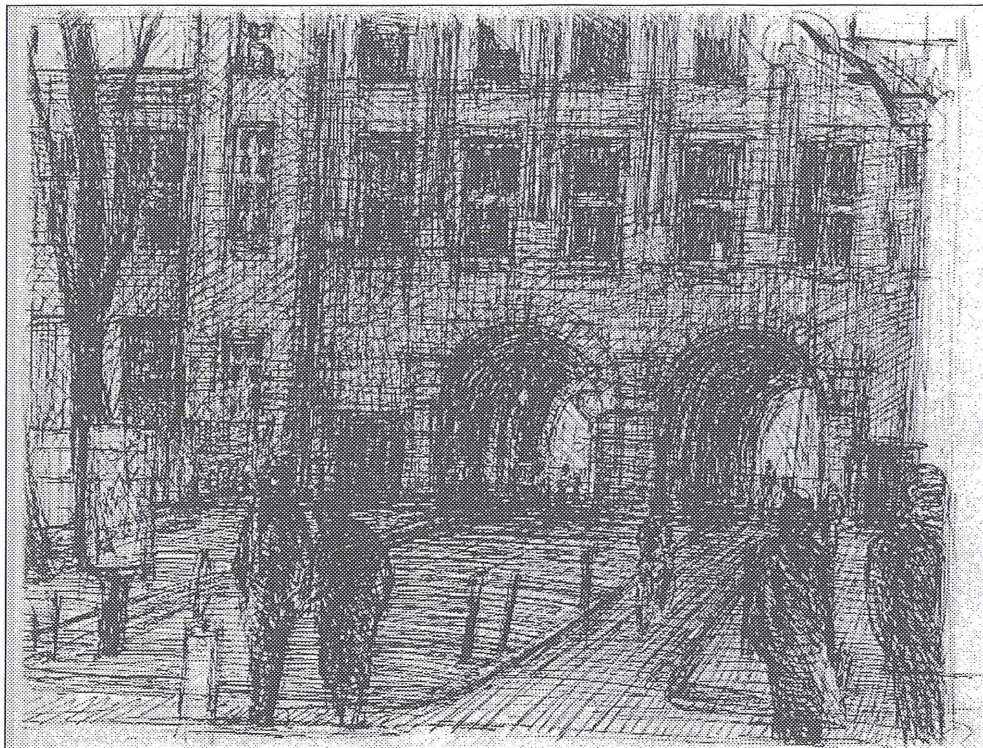
Met etsen had ik al enige ervaring (niet in de laatste plaats in mijn functie als beschermheer van de etsclub) en een aquatint zou een sfeervol resultaat kunnen hebben. Ik maakte enkele voorbereidende studies, gezeten in mijn Renaultje dat ik achter het Van Heutszmonument geparkeerd had. Ik voerde ze uit in Siberisch krijt omdat dit materiaal de fluwelen weerschijn van de aquatint benadert. Op sommige schetsen gaf ik enkele leerlingen en passanten weer.

Later, vlak voor de kerstvakantie, besloot ik ook aan de andere kant van de school te gaan staan, maar gek genoeg boeide deze kant van de school mij minder. De schetsen die ik toen maakte waren hoofdzakelijk uitgevoerd in de pen- en inkttechniek. Déze techniek zou mij van pas komen bij mijn eerste lijnets van de school, de zogenaamde 'eerste staat'. Ik besloot tenslotte zo min mogelijk figuren op de afbeelding te zetten, om zo het gebouw volledig tot zijn recht te laten komen.

...op sommige schetsen gaf ik enkele leerlingen en passanten weer...

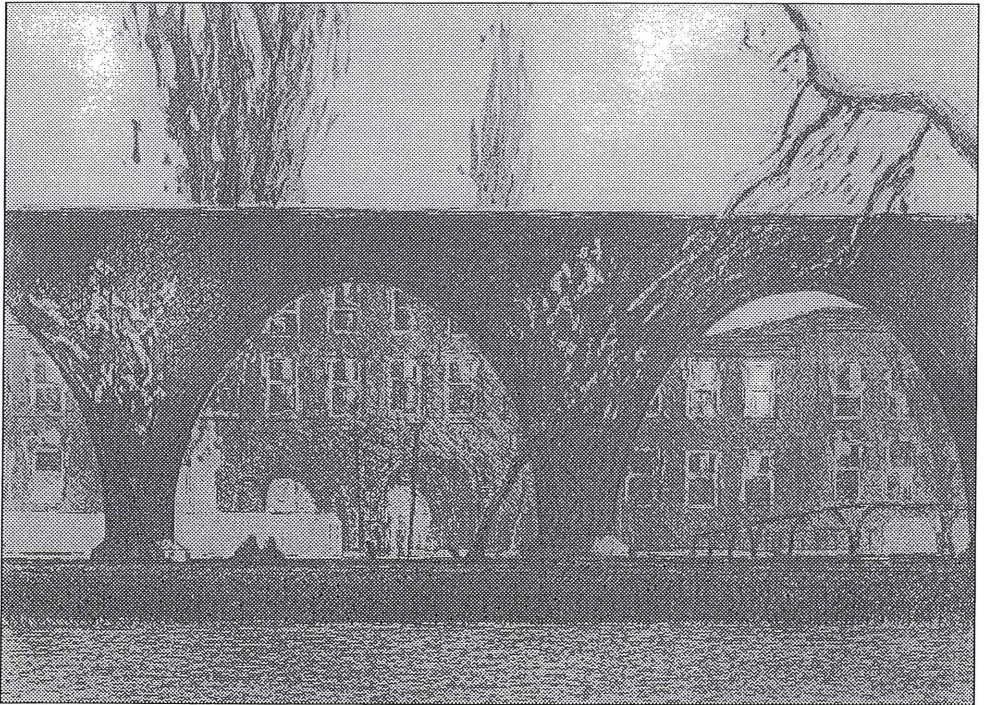
...maar gek genoeg boeide deze kant van de school mij minder...

Ik koos dus uiteindelijk voor de 'achterkant' van de school, maar dan gezien van onder de bogen van het Van Heutszmonument, alsof je er toevallig een glimp van opvangt. Als een gelukkige bijkomstigheid zou later in de aquatint een glimlicht op het raam van de rectoriskamer verschijnen, waardoor de aandacht juist daar naartoe getrokken wordt. Toen ik de tekening in spiegelbeeld in de vernislaag op de zinkplaat had overgebracht, heb ik eerst een eenvoudige lijnets in het zuur laten uitbijten. Toen ik daarna met hars een aquatint op de plaat tot stand gebracht had, ontstond, zonder dat het mijn bedoeling geweest was, op de afdruk van deze 'tweede staat' de wat melancholieke sfeer van de afbeelding.

Ik hoop dat het resultaat de goedkeuring van de grootste etsers en aquatintspecialist van Amsterdam, Willem Witsen, postuum kan wegdragen. Maar de eerste ontvanger van de ets, Jan Tjepkema, was er – geloof ik – ook niet ontevreden over.

M.J. Goudsmit,
Tekendocent

het resultaat:

*Het Amsterdams Lyceum, gezien door de bogen van het
Van Heutszmonument*

Michiel Goudsmit, ets 1991

GESLAAGD eindexamen 2000

Soumicha Aabouz
Jan van Aalderen
Youssef Achahbar
Michael Aguas Mejia
Fatima Akachaou Acheffaye
Wouter van Amstel
Lara Bakema
Sarah Balcombe
Peter Beelen
Jan Hendrik Blank
David Blits
Bas Bogerd
Jeffrey Bokma
Jelmer Bontekoning
Rogier Brinkman
Cheryll Burgos
Tim van den Busken
Tim Castricum
Migaël Claassen
Kim Clason
Vivienne Dales
Joost van Dam
Niels van Dam
Jordy Diepeveen
Kaspar Douwes
Sara Dragt
Benjamin Draijer
Christiaan Dijkstra
Jair Ehrhardt
Charissa Ekkelboom
Hishaam Eldewieh
Samira Elkanfoudi
Adey Fissehatsion
Jurgen Fitz-Jim
Marieke Galesloot
Fehri Gara-Ali
Jaji Gosschalk
Alexander Groen
Derek Groen
Hanife Güzel
Hatice Güzeler
Jeannifer van Halen
Ikram Hammouch
Wendelin Haye
Peter Hendriks
Naomi Holwijn
Suetlana Holwijn

Hester Honig
Maura de Jager
Carine Jarnalo
Laura Johannes
Tijs de Jong
Leon Jongkind
Kristy Kappel
Michiel Knabben
Muhammed Kocak
Romy Koch
Olga van der Kooi
Sebastiaan Koops
Daphne Kramer
Mike Kroon
Daniëlle van de Kuit
Annika Kuijper
Selina van Leeuwen
Diana Leider
Patricia Lever
Simone van der Linden
Anouk van Loo
Alexía Makris
Kitty Marques Ferreira
Marieke Masny
Odette Mays
Ampay Medina
Laura Meuleman
Cathelijne Meijer
Ilja Meijer
Natascha Middelberg
Liesbeth Mosman
Meijer Mijksenaar
Aleksander Nicolov
Joe John Orton
Dendra Pinkster
Thomas Porck
Thomas Pronk
Sjerly Rodrigues Pereira
Marolinda Roijé
Machiel de Rooij
Bas Rouwenhorst
Ramon van Rijswijk
Sharay Saffrie
Guido Sales Calvano
Eleni Sánchez Rivas
Sander Sandmann
Steven Schierbeek

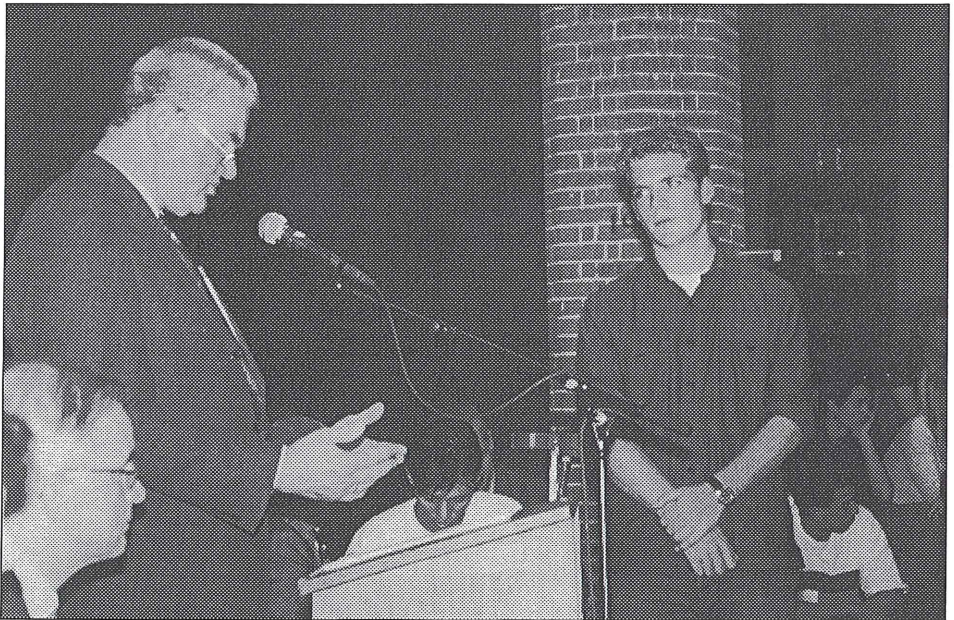
Gaby Seedorf
 Mike Siebesma
 Samir Ben Slimane
 Meike Snijder
 Job Staal
 Nanette van Steensel vd AA
 Michael Steensma
 Paul Stol
 Tomas Stolte
 Marc Sylva
 Kyra Tanja
 Saul Tas
 Joost Teixeira de Mattos
 Pino Terlaak
 Ay-Lan Tjiam

Natalie Vales
 Sjoerd Venneman
 Sarike Verbiest
 Arlinie Verburg
 Karen Vermeulen
 Bart Verschoor
 Marjolein Verweij
 Mike Viscione
 Samantha Vonk
 Edo Vos
 Tanja Weyer
 Runa Wils
 Hans Wytema
 Jacobien Zwanenburg

PROFICIAT!

Zij zijn opgenomen in het oud-leerlingenbestand, met uitzondering van degenen die zijn overgestapt naar een andere afdeling. Een groot aantal is inmiddels OLO-lid geworden.

Van harte welkom in onze organisatie!

Conrector drs. A.J. Pompe reikt Job Staal het HAVO-diploma uit

Zoals al opgemerkt in het OLO-bulletin van juli, verscheen in de Paroolbijlage PS van 19 mei een artikel waarin uitgebreid melding wordt gemaakt van HALO: *een schoolkrant met allure*. Aanleiding voor dit artikel was het boek ¹ over het literaire tijdschrift *BRAAK*, dat 50 jaar geleden voor het eerst verscheen en waarvan ons eigen HALO als de bakermat wordt beschouwd. Een deel van dit artikel nemen wij over, gevolgd door een ‘terugblik’ van Paul Jansse, de toenmalige hoofdredacteur van de schoolkrant.

HALO, een schoolkrant met allure

Het Parool 19 mei 2000

Remco Campert en Rudy Kousbroek hadden al een jarenlange ervaring in het maken van een tijdschrift achter de rug voordat ze in mei 1950 het eerste nummer van Braak lieten verschijnen. Ze waren de gezichtsbepalende medewerkers geweest van Het Amsterdams Lyceïsten Orgaan HALO.

Kousbroek debuteerde in oktober 1946 in HALO met een paginalang gedicht in quasi-middeleeuwse taal en ‘vrij naar Carel ende Elegast’. Campert publiceerde eveneens vanaf 1946 poëzie in HALO. En hij verzorgde een vaste rubriek waarin hij ook zijn tekentalent kon botvieren: ‘De Lyceumkroeg’ (een gedicht gecombineerd met een cartoon). Met ingang van het februari/maartnummer 1947 prijken Campert en Kousbroek, samen met Paul Jansse, in het colofon als redacteur van HALO. Vanaf dit nummer begon Campert ook bij te dragen onder de pseudoniemen ‘Klungel’ en ‘erce’; onder deze fonetische schrijfwijze van zijn initialen maakte hij tekeningen. Als Klungel publiceerde hij poëzie in het genre light verse.

Vanaf februari 1948 vond er een redactiewisseling plaats. Paul Jansse werd hoofdredacteur, Campert een van de ‘gewone’ redactieleden en Kousbroek was voortaan vaste medewerker. Hij bleef strak rijmende gedichten schrijven en Campert publiceerde *Een standaardwerk*, een polemisch stukje waarin hij zich vrolijk maakte over P.H. Ritter en Godfried Bomans, die zich respectievelijk twee dagen en twee weken ‘misselijk’ hadden gevoeld na het lezen van Simon van het Reves roman *De Avonden*: ‘Wanneer er nu een vruchtbare samenwerking ontstaat tussen de brave Simon en mij dan zal spoedig een standaardwerk verschijnen op het gebied van het veroorzaken van misselijkheid in het algemeen en afschuw voor de medemens en zichzelf in het bijzonder.’

Omslag ontworpen door Paul Jansse

In het septembernummer van '47 schreef Remco een redactioneel openingsartikel getiteld 'Onze laatste hoop' waarin hij de Jan Saliegeest van de lyceïsten hekelde en zich afvroeg waarom op die bijzondere school men zo weinig de talloze mogelijkheden tot ontplooiing benutte; hij riep de nieuwe leerlingen op dit wèl te doen.

Ook zie ik van zijn hand een verslag van een werkweek van zijn klas IV gymnasium waarin hij – de beruchte spijbelaar – enthousiast over de verrichtingen van die week rapporteert.

De bijdragen van Remco uit die tijd getuigen toch al van een geestdrift die ik moeilijk kan rijmen met de charmante, afstandelijke lethargie van zijn optreden die ik in mijn herinnering meedraag.

In het Paroolartikel wordt Johan Polak genoemd als administrateur van HALO. Dat lijkt mij onjuist. Dick Schwarz vervulde die rol, dacht ik.

Het anonieme afscheidsartikel voor Johan Polak (regent van de school) getiteld "Uren met P" is, bij herlezing, – vermoed ik – van mijn hand. Het is één van de weinige bijdragen aan de schoolkrant waar ik mij achteraf niet voor schaam. Het druipt van de ironie maar laat Johan toch in zijn waarde.

Die hele lichterij redacteuren en medewerkers zwaaide af in juli '48. Ik geloof dat Hans Eijl het roer overnam. Het blad verscheen in een nieuwe vorm.

Paul Jansse

Terugblik

De Paroolbijlage PS van 19 mei j .l. wijdt een artikel aan de oprichting van het literaire tijdschrift *Braak* vijftig jaar geleden door de heren Remco Campert en Rudy Kousbroek. Het is aardig daarin te lezen dat HALO uit de jaren '47 en '48 wordt beschouwd als de bakermat van *Braak* ("Een schoolkrant met allure").

Deze laatste hommage bevalt mij wel want ik zat in die twee jaren samen met Remco in de redactie.

Paula van Cleef-Joachimsthal was zo aardig mij een paar nummers uit die tijd ter inzage toe te sturen (ik heb zelf geen enkel exemplaar meer in bezit) en dit doet dierbare herinneringen herleven.

Ik herinner mij dat Rudi Kousbroek (zo schreef hij toen zijn voornaam) regelmatig bijdragen inzond, maar niet dat hij deel uitmaakte van de redactie. Ik zie nu dat hij beurtelings als medewerker en dan weer als redacteur wordt vermeld.

Wij beschikten in de kelder van de HBS-vleugel over ons eigen redactievertrek. Dit werd door ons als een heilig toevluchtsoord beschouwd waar slechts geprivilegieerden werden toegelaten. Maar ik kan mij niet herinneren dat wij daar formele redactievergaderingen hielden en ook niet dat Rudi daar vaste gast was. Dat was ook niet wat hij zocht.

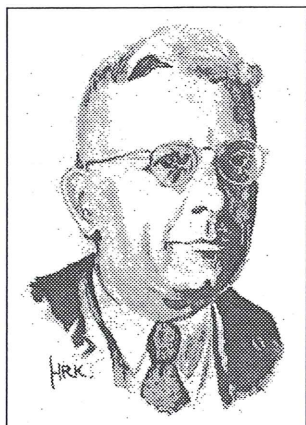
Wij voerden de redactie in ongekende vrijheid. Er was geen enkele vorm van censuur. De leraar Nederlands Drs. J. Ranke was beschermheer maar dat was strikt pro forma en hij wordt in de jaargang '47-'48 al niet meer genoemd.

Het blad werd gedrukt bij de firma Grafica op de Elandsgracht, een kleine, ouderwetse drukkerij. De tekst werd nog met de hand gezet, met loden letters uit de letterbak, op een plankje ter grootte van de pagina van HALO; als de pagina klaar was werd het geheel met een touwtje vastgezet. O wee als de leerlingdrukker het plankje "in de pastei" liet vallen!

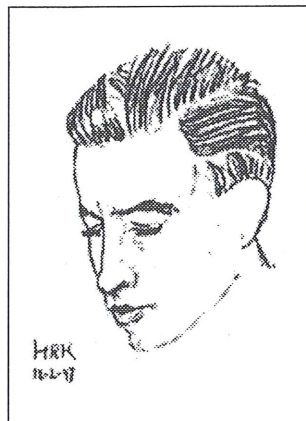
Drukproeven moesten door ons worden gecorrigeerd op zetfouten. Remco en ik deden dat bij toerbeurt maar hij was in het nakomen van zijn afspraken niet altijd even betrouwbaar. Beschaamd bekende hij dan zijn verzuim dat tot vertraging leidde van de verschijningsdatum. Ik was dan teleurgesteld maar kon nooit boos op hem worden. Toch blijkt nu dat de frequentie van verschijning veel hoger lag dan ik mij herinnerde.

Tekeningen uit HALO van Rudy Kousbroek

Dr. C.P. Gunning

Johan Polak

Dr. J.G. Bomhoff

Dr. L.A. van Wijk

In een reactie op het artikel schrijft Rudy Kousbroek in Het Parool (naar aanleiding van een onjuist onderschrift) over dr. J.G. Bomhoff: *...onze leraar Nederlands (van onder anderen Campert, Polak en mijzelf); hij was een bijzondere man, later hoogleraar in Leiden en ik heb meermalen over hem geschreven...* en over dr. L.A. van Wijk: *mijn zeer bewonderde leraar wiskunde, aan wie ik niet alleen mijn liefde voor wiskunde, maar ook een deel van mijn muzikale opvoeding dank.*

Terugblik

De Paroolbijlage PS van 19 mei j .l. wijdt een artikel aan de oprichting van het literaire tijdschrift *Braak* vijftig jaar geleden door de heren Remco Campert en Rudy Kousbroek. Het is aardig daarin te lezen dat HALO uit de jaren '47 en '48 wordt beschouwd als de bakermat van *Braak* ("Een schoolkrant met allure"). Deze laatste hommage bevalt mij wel want ik zat in die twee jaren samen met Remco in de redactie.

Paula van Cleef-Joachimsthal was zo aardig mij een paar nummers uit die tijd ter inzage toe te sturen (ik heb zelf geen enkel exemplaar meer in bezit) en dit doet dierbare herinneringen herleven.

Ik herinner mij dat Rudi Kousbroek (zo schreef hij toen zijn voornaam) regelmatig bijdragen inzond, maar niet dat hij deel uitmaakte van de redactie. Ik zie nu dat hij beurtelings als medewerker en dan weer als redacteur wordt vermeld.

Wij beschikten in de kelder van de HBS-vleugel over ons eigen redactievertrek. Dit werd door ons als een heilig toevluchtsoord beschouwd waar slechts geprivilegieerden werden toegelaten. Maar ik kan mij niet herinneren dat wij daar formele redactievergaderingen hielden en ook niet dat Rudi daar vaste gast was. Dat was ook niet wat hij zocht.

Wij voerden de redactie in ongekende vrijheid. Er was geen enkele vorm van censuur. De leraar Nederlands Drs. J. Ranke was beschermheer maar dat was strikt pro forma en hij wordt in de jaargang '47-'48 al niet meer genoemd.

Het blad werd gedrukt bij de firma Grafica op de Elandsgracht, een kleine, ouderwetse drukkerij. De tekst werd nog met de hand gezet, met loden letters uit de letterbak, op een plankje ter grootte van de pagina van HALO; als de pagina klaar was werd het geheel met een touwtje vastgezet. O wee als de leerlingdrukker het plankje "in de pastei" liet vallen!

Drukproeven moesten door ons worden gecorrigeerd op zetfouten. Remco en ik deden dat bij toerbeurt maar hij was in het nakomen van zijn afspraken niet altijd even betrouwbaar. Beschaamd bekende hij dan zijn verzuim dat tot vertraging leidde van de verschijningsdatum. Ik was dan teleurgesteld maar kon nooit boos op hem worden. Toch blijkt nu dat de frequentie van verschijning veel hoger lag dan ik mij herinnerde.

Herinneringen aan H.A.L.O. 1948-1951

(derde en laatste aflevering)

25 september 1948, 29ste jaargang, nummer 1. Onze schoolkrant verschijnt in een nieuwe vorm. De redactie heeft gekozen voor de 'dagbladvorm'. Deze keuze is gemaakt omdat het blad overzichtelijker wordt (mooi in drie kolommen), belangrijke voorvallen een duidelijker plaats kan worden gegeven, er meer nummers kunnen komen voor hetzelfde geld en, belangrijkste overwegingen: "Waar men vroeger de litteraire bijdragen zeer waardeerde, daar apprecieert men nu de sport en het actuele wereldgebeuren" en: "...de inhoud, die moet voornamelijk door de lezers verzorgd worden". Einde citaten.

Ook hier weer de opmerking dat laksheid, onverschilligheid en traagheid op school het maken van de krant en het organiseren van activiteiten onnodig moeilijk maken. Het is dus een probleem van alle tijden. Maar het nieuwe formaat moet inspireren tot beter gedrag. De redactie bestaat even uit één persoon (Dick Schwarz), want de grote voorgangers zoals Campert hebben de school verlaten.

Het nieuwe schooljaar 1948/49 heeft een breed aanbod in activiteiten, zoals het intekenformulier laat zien. Voor wie het niet precies meer weet: Brugman is luisteren en praten, *De Drietand* is roeien, *N.S.M.* is Nimmer Strijdens Moe, *N. en T.* is Natuur en Techniek, *Philanthus* is natuurstudie, *Phoenix* Kunst en Cultuur. In dit nummer komen ze allemaal met hun aanbod en programma.

Een probleem voor degenen die deze oude bladen probeert te ordenen is het gestuntel met de Romeinse cijfers voor de jaargangen. De ene keer is het XXVIX (wat niet bestaat), in 1948 wordt dat hersteld tot XXVIII, begin 1949 is het weer XXIX en het volgende schooljaar, 1949/50 is het opnieuw XXVIII. Het is dus beter alleen op datum te sorteren.

In het nummer van 28 september 1949 wordt de tentoonstelling 'Jeugd van Nederland' besproken. Als je nu denkt dat je 50 jaar later wat bent opgeschoten met het 'jeugdprobleem' is het lezen van de bespreking van deze tentoonstelling door Ivo Schuilwerwe een verrassing: "...op deze tentoonstelling werd alles bekeken vanuit het standpunt der ouders en vooral van onderwijzers en jeugdleiders". Over de jeugd tussen 12 en 18 jaar eigenlijk niks, behalve wervingsstands van sportclubs en militaire dienst.

En we zijn heden in 2000 nog geen stap verder.

In HALO van 14 november 1949 wordt meteen duidelijk waar de schooljeugd dan wel mee bezig is. Het congres 'Onderwijs en Vrede' waar de heer Vorrink, PvdA, tegen meent te moeten waarschuwen omdat het een communistische achtergrond zou hebben.

INTEKENFORMULIER

Amsterdams Lyceum

Ondergetekende,

Naam (a.v.p. in blokletters) .....

Klasse .....

wenst lid te worden van de volgende clubs*)

Brugman		fl 2.50 per jaar
Drietand	(alleen bovenbouw)	„ 10.— „ „
N. S. M.	Tafeltennis	„ 3.50 „ „
	Basketball	„ 5.— „ „
	Volleyball	„ 5.— „ „
	Zwemmen	„ 0.50 „ „
	Tennis	(mededelingen volgen)
N. en T.		„ 1.50 „ „
Philantus		„ 4.— „ „
Phoenix		„ 2.— „ „
Polyhymnia	Orkest	„ 2.— „ „
	Koor	„ 1.50 „ „
	Luisterende leden	„ 0.50 „ „
Schaak- en Bridgeclub		„ 1.25 „ „
Toneelclub		„ 3.— „ „

*) Gelieve een kruisje te zetten vóór de desbetreffende namen der clubs.

Handtekening Ouders of Voogd:

Handtekening:

Na invulling moet dit formulier zo spoedig mogelijk door de klasseraden in de B.B.C.-kamer worden ingeleverd.

Ons schoolblad zegt fier: "Hiervan is bij een ingesteld onderzoek niets gebleken. En wat dan nog? " Kortom, we kunnen zelf onze hersens gebruiken. Oorlog en vrede was in die jaren op onze school – en daar niet alleen – een belangrijk onderwerp waar we ons flink over konden opwinden. Dat blijkt ook uit het Kerstnummer 1949, waarin een mooie cartoon van Zwarte Piet als Sinterklaas en vice-versa. Uiteraard staat het Kerstnummer in het teken van Vrede, maar zonder dat er gezeurd wordt.

In 1950 kom ik zelf in de redactie, speciaal voor 'kunst en cultuur'. Mijn eerste artikel gaat over Henry Moore, met een mooie foto erbij. De Kunstrubriek komt regelmatig terug. Ivo schrijft in het juni-nummer over fotograaf Cor van Weele, die toen aan het begin van een mooie carrière stond. Gerda Hulst schrijft voor de Kunstrubriek over Etsen en over de schilder Matthijs Maris. Ik leef me uit in een recensie over enkele concerten die we op school hadden (klassiek, ja).

In juli jubileert de Drietand, de oudste club van de school. Ook een interview met de rector, die ooit in de Nereus-acht had geroeid.

Het nieuwe schooljaar 1950/51 begint weer met een nummer over alle clubs. De malaise is overwonnen: het Lyceum wint de Zomer-Interlyceale.

Tom Spier wint de 100 m. hardlopen in 11.6 (een Olympische tijd!) en Elly van der Linden de 80 m. in 10.7 (eveneens een Olympische tijd).

In november 1950 bestaat HALO 30 jaar, een dik jubileumnummer met aardige bijdragen.

Het laatste nummer in mijn bezit is van februari 1951. De Winter-Interlyceale is ook door ons gewonnen. De wedstrijden behelsden pingpong, bridge en schaken.

Meer nummers heb ik niet en dat is jammer, want het was een goed en artistiek heel goed schooljaar.

Het eindexamen naderde. De herinnering aan dit jaar HALO-redactie is heel plezierig.

Ank van Campen
leerlinge 1948-1951

Een drievoudig afscheid

Het Amsterdams Lyceum heeft een vrij regelmatige leeftijdsopbouw van de docenten: in het scala van beginnende twintigers tot de ervaren pensioengerechtigden zijn de verschillende leeftijdsgroepen evenredig vertegenwoordigd. Er zijn veel docenten die lange tijd aan onze school verbonden blijven, hetgeen tot een behoorlijke stabiliteit leidt. In ons land behoren 65 jaar oude docenten tot de zeldzame diersoorten. Het werk in het onderwijs betekent een leuke, maar zware baan en het komt dan ook veel voor dat docenten gebruik maken van de mogelijkheden om vervroegd uit te treden.

Dat laatste geldt niet voor docent Nederlands **Harry Bosch**. Onlangs namen wij afscheid van hem na 36 jaar zeer actief leraarschap aan ons Amsterdams. In lokaal IX, waar hij met veel plezier en overgave zijn lessen gaf, nam hij ook letterlijk een centrale positie in. Hij slaagde er van begin tot eind in om de kennis en vaardigheden die hij belangrijk vond, goed aan zijn klassen over te dragen. De sfeer was in zijn lessen altijd rustig en prettig, waardoor hij voor menig beginnend docent (ook voor mij 29 jaar geleden!) letterlijk een schoolvoorbeeld was.

Hij was niet alleen actief in zijn lessen, maar nam daarnaast ook deel aan tal van buitenschoolse activiteiten. Meer dan 100 werkweken in Wolkenland vonden onder zijn leiding plaats. Telkens ging hij als studieleider met zijn brugklas 1D, maar daarnaast ook bij werkweken met VWO-4 in het kader van de voorbereiding op de Rome-reis, met examenklassen of met andere klassen. De film over Wolkenland die in 1979 onder zijn regie tot stand kwam, wordt nog steeds ieder jaar op de ouderdag in november in ons schoolbuitenhuis vertoond. Meer dan 25 Rome-reizen met VWO-5 werden mede door hem geleid: met groot enthousiasme en in een fors looptempo liet hij zijn groepen kennismaken met de vele interessante facetten die de Eeuwige Stad te bieden heeft. Ach, zo kan ik nog wel even doorgaan: het opzetten en onderhouden van een goede schoolbibliotheek, zijn acteerwerk in de toneelstukken, optredens tijdens lustra, musiceren met saxofoon of slagwerk, de organisatie van en deelname aan vele sportactiviteiten, zoals de voetbalwedstrijden met docenten en leerlingen - het is te veel om op te noemen.

Dat hij nu met pensioen gaat, betekent geenszins dat hij een rustig leven zal gaan leiden. Zo iets ligt gewoon niet in zijn aard. Ik wens hem dan ook geen rustig bestaan toe, maar wel heel veel plezier in wat hij zelf de herfst en de winter van zijn leven noemt. Met het vertrek van **Wouter Bokma** vertrekt er een markant docent uit de AVIO. Voor hij 26 jaar geleden bij ons kwam, had hij al veel onderrwijservaring opgedaan, onder andere op Curaçao. Omdat voor het pensioenfonds tropenjaren dubbel tellen, heeft hij inmiddels 46 pensioenjaren op zijn naam staan, hetgeen bij ons een record is.

De meeste leerlingen maakten voor het eerst kennis met hem tijdens een open dag of informatieavond, waar hij met veel enthousiasme dia's vertoonde en van een levendige toelichting voorzag. Maar pas echt leerden ze hem natuurlijk kennen tijdens zijn lessen natuurwetenschappen en biologie, die hij met veel verve gaf. Hij had een zeer eigen stijl van lesgeven, die werd gekenmerkt door een hoog informatiegehalte, een hoog tempo en grote energie. Sommigen vonden het daardoor wel eens warrig overkomen, zeker als je even je aandacht er niet bij hield. Zijn lessen hadden daardoor enigszins het karakter van universitaire colleges: vooral goede leerlingen werden zeer geprikkeld om over alles wat hij vertelde verder te gaan lezen en studeren.

In zijn vrije tijd heeft hij zeer verre en niet ongevaarlijke reizen gemaakt. Hij kon altijd mooie verhalen vertellen over zijn avonturen in het hooggebergte van Tibet, de Papoea's in Nieuw-Guïnea en niet te vergeten de indianen in Colombia, voor wie hij in medisch opzicht ook heel veel goeds deed. Gelukkig heeft hij dit alles, zij het ternauwernood, overleefd en konden wij vele jaren genieten van zijn kennis. Ik hoop dat hij nog talrijke reizen zal maken en gezond zal terugkeren.

Het is al weer enige tijd geleden dat **Frits Roeper** zijn laatste les bij ons heeft gegeven, maar graag wil ik hier aandacht besteden aan zijn vertrek, formeel per 1 januari jongstleden. Sinds 1968 heeft hij op Het Amsterdams Nederlands gegeven. Voor hem gold nog meer dan voor de docenten Bosch en Bokma, dat hij wel een zeer aparte, eigen stijl had, die zeer veel leerlingen zeer aansprak. Hij had een feilloos gevoel voor wat jongeren bezighoudt, niet alleen in de moderne literatuur, maar ook in het normale dagelijks leven. Enerzijds altijd jong, sportief gekleed (Ajax!), modern in zijn taalgebruik, meedenkend en -voelend met de leerlingen, anderzijds duidelijk De Leraar die met verbale kracht zorgt dat hij zijn zin krijgt; en ook dat laatste wordt door leerlingen eigenlijk zeer gewaardeerd.

Bovendien heeft hij vele werkweken naar Wolkenland geleid, vooral met examenklassen. Vaak was ik dan als collega-werkweekleider met hem mee: hard werken, maar ook veel plezier en weinig slaap! Regelmatig kom ik nog oud-leerlingen tegen die zich beter die werkweken kunnen herinneren dan menige normale les.

Bij een eerste kennismaking lijkt Frits Roeper een wat warrige intellectueel. Wie hem beter kent, weet dat dat warrige wel geldt voor de inrichting van zijn huis, maar zeker niet voor zijn denken. Ik heb nog nooit iemand meegemaakt die zo belezen is, die zo veel weet van de geschiedenis (vooral van de Tweede Wereldoorlog), die zo sociaal bewogen is als Frits Roeper. Het ga hem goed!

Drs. R. Schoonveld, rector

Van de penningmeester

Automatische incasso contributie

Op ons verzoek van december 1999 om de OLO te machtigen voor het incasseren van de contributie hebben velen positief gereageerd en wij danken deze leden voor hun medewerking.

Wanneer u dus geen acceptgiro bij dit bulletin aantreft, betekent dit dat de contributie voor 2001 in het begin van dat jaar automatisch van uw rekening wordt afgeschreven.

Mocht u ons alsnog willen machtigen, dan horen wij dit graag van u. U kunt ons dit ook laten weten door inzending van het kaartje dat was ingesloten bij bulletin nr. 24 van december 1999.

Betaling contributie

De overige OLO-leden verzoeken wij de contributie te voldoen door middel van het ingesloten formulier, dan wel door overboeking op onze rekening 46.78.07.493 te Warmond.

Degenen die in de VS of Canada wonen en niet beschikken over een rekening in Nederland, verzoeken wij een cheque (USD 15.00) te sturen aan:

Arthur Heydendael
1805 Spring Valley Rd.
Ossining, N.Y. 10562-2002

UITNODIGING

Op de dag dat 84 jaar geleden Het Amsterdams Lyceum werd opgericht,
houden wij onze jaarlijkse oud-leerlingenbijeenkomst in de aula:

zaterdag 10 februari 2001
aanvang 15.30 uur

Gast spreker: oud-leerling Drs. Ed van Thijn

Wie er zeker van wil zijn bekenden te ontmoeten, kan het beste van tevoren met zijn klasgenoten een afspraak maken. Het OLO-secretariaat helpt u graag aan recente adressen.

Als u van plan bent te komen, wilt u dan het formulier achterin dit bulletin invullen en opsturen?

Tot ziens op 10 februari!

het OLO-bestuur

Oud-leerlingen 'in den Vreemde'

Begin dit jaar ontving het OLO-bestuur een adreswijziging van Jan-Heijme Goedkoop (1961) en zijn vrouw Riedel. Het was geen gewone adreswijziging, het was een uitvoerige brief waarin zij beschreven waarom zij het drukke leven van Amsterdam gingen verruilen voor de rust en de charme van het zuidwesten van Frankrijk. Deze brief maakte Jaap en mij dermate nieuwsgierig dat we besloten er een paar nachten te gaan logeren. En wat bleek: een riant onderkomen te midden van de vignobles van Cognac, dat zij nu al, na zo'n korte tijd, uitbaten als Chambres d'Hôte. Beeldig ingerichte grote kamers, een lommerrijke omgeving, een zeer gulle gastvrijheid en als klap op de vuurpijl een koninklijk ontbijt! Daar was het dus voor ons wel uit te houden! Natuurlijk raakten we aan de praat over onze oude school.

Waarom hebben jullie voor Frankrijk gekozen?

Voornamelijk om de ruimte, de rust, de charme, het klimaat. En de goede en snelle bereikbaarheid vanuit Nederland vice-versa.

Maar waarom dan zo'n toeristisch onbekende streek als de Charente?

We hielden de stress van de Amsterdamse cultuurcarrousel voor gezien. Maar die ga je dan niet inruilen voor de stress van een internationale toeristenkermis zoals bijvoorbeeld de Provence. In Cognac vonden we een geweldige combinatie van stedelijke attitude en provinciale rust, een toeristisch nog nauwelijks ontdekt gebied met vele culturele bezienswaardigheden. En een 18-holes golfbaan naast de deur!

Denk je nog vaak aan Amsterdam? Daar ben je toch geboren en getogen?

En ik heb er tot voor kort gewoond! Ik denk nauwelijks nog aan die Moeder van alle Steden. Al word ik vrijwel dagelijks op het nieuws met haar geconfronteerd. De satelliet maakt de afstand minimaal. Horen en zien dus wel, maar eraan denken niet.

En 'Het Amsterdams'? Denk je daar wel eens aan?

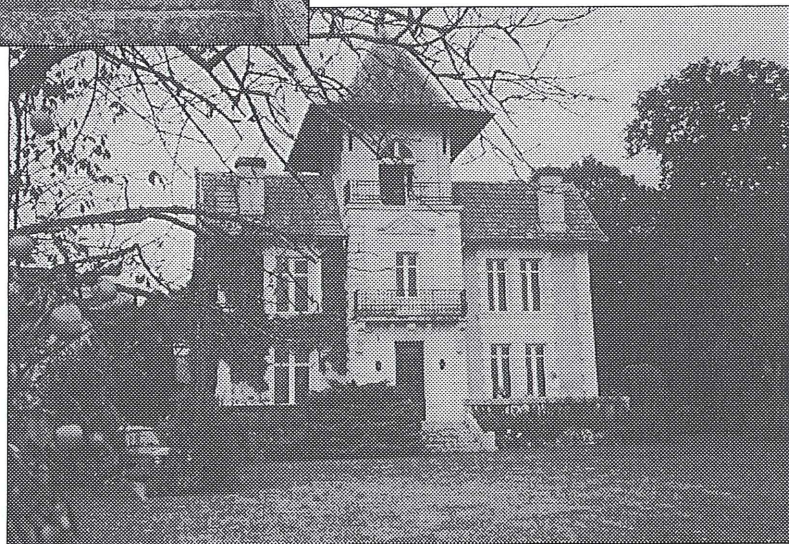
Dagelijks. Vooral aan mevrouw Thiebout. Geregeld wellen veel teloor gewaande woorden bij mij op. Franse woordjes natuurlijk en grammaticale vergissingen. Voor 'Thiebout' ben ik vroeger een rampzalige leerling geweest, maar zij hield vol waar ik het af liet weten. Dank zij haar converseer ik vol verve met aannemers en Cognacstokers. Met de plaatselijke intelligentsia wil dat nog niet vloten, maar dat ligt natuurlijk aan mijn beperkte intellectuele bagage en niet aan de lessen Frans van haar. Jammer dat ze dit niet meer heeft mogen meemaken. Onze school laat je trouwens niet los. Deze zomer zijn we bijna overspoeld met oud-

lyceïsten: Benno (1967) en Marian Kleerekoper, Jilleke Bochove (1961) met Flip Rogaar, Bertien Schutte (1958) met Gert Jan en Julian, Lodie Voûte (1961) met zijn Ryan, ook Jan Doets (1962) is met Marga Akkerman langs geweest en Willem Douqué (1962) zat aan bij één van onze tables d'hôtes. Martijn (1962) en Karin Hogeweg verwachten we hier met de jaarwisseling. Of ik nog wel eens aan 'Het Amsterdams' denk!

Wat zijn nu jouw prioriteiten?

Houthakken voor de vele open haarden!

Marijke ten Bosch-Blase (1963)

Van het secretariaat

Adresboek

Het adresboek (uitgave 1997) met supplement nr. 4 kunt u bestellen bij het OLO-secretariaat, waarna het u wordt toegestuurd met een acceptgiro ad f 10,- (incl. f 5,- portokosten).

Natuurlijk kunt u het ook aanschaffen als u op 10 februari a.s. de OLO-bijeenkomst op school bezoekt; daar ligt ook het nieuwe supplement voor u klaar.

Publicatie

In september verscheen *Het Verhaal*, waarin de auteur, oud-leerling Ed van Thijn, onder meer uitvoerig terugblijkt op zijn schooltijd op Het Amsterdams Lyceum.

E-mail

Als u over e-mail beschikt, wilt u dit adres dan mailen naar: pvanceleef@freeler.nl

Uw adres wordt dan opgenomen in ons zojuist opgezette e-mailbestand en tevens in het supplement van februari 2001.

in memoriam

(jaartal heeft betrekking op het jaar van schoolverlaten)

Rob Leeuwenburgh (1964)

Willie de Looze (1932)

Evert Terwee (1944)

Just Enschedé (1930)

Erich van Meurs (1949)

Wim de Roever (1934)

Hans Lubbers (1980)

Dolly van Heukelom (1944)

Dick Stigter (1935)

Liesbeth van der Tweel-Volker (1937)

Id de Vlaming (1938)

Dick Schröder (1943)

Guust Stokhuyzen (1933)

In september is Erich van Meurs overleden, op wiens hulp wij steeds een beroep konden doen wanneer de OLO-bulletins vervoerd moesten worden.

We wensen Magda – die tot ons vaste verzendgroepje behoort – sterkte toe bij het verlies van haar echtgenoot en schoolkameraad.

AANMELDINGSFORMULIER

voor het bijwonen van de
OLO-bijeenkomst in de aula van
Het Amsterdams Lyceum

zaterdag 10 februari 2001

(aanvang 15.30 uur)

NAAM: .....

ADRES: .....

WOONPLAATS: .....

s.v.p. inzenden aan: Secretariaat OLO
Heinzestraat 25 hs
1071 SL Amsterdam
fax: 020-6648529
pvancleef@freeler.nl

